

- Клетнико, лъжата нека бъде с мяра;
ако си Павлете, как да хвана вяра ?

“Пет години ходих ... гряха ми в премежди
две очи небесни под гайтани вежди.”

- Тия, що ги знае селото ни цяло ...
Па кое да бъде, за Павлете гряло !

“Бялото кокиче – тебе ни лицето
и снага топола – сам-сама в полето.”

- А, за тях ли ... колко луди са лудяли
и попара жежка на прага ми яли !

“А на гръд отляво луна кадифена ...
И венче над луна откога остана ?

Първа нощ, Аглика ! Първа и по слава:
нели ръб на устна имам оттогава ? ...”

Скръцна тежка порта, сепна се делия
и увисна либе на юнашка шия.